

VEDR. BRUG AF KLINIKPERSONALE I SPECIALLÆGEPRAKSIS.

Denne skrivelse erstatter tidligere skrivelser fra DPBO vedr. brug af klinikpersonale i speciallægepraksis.

Der er behov for at udvide/ændre praksis på dette område, pga. den voksende mangel på speciallæger i psykiatri og børne- og ungdomspsykiatri, behovet for større pt.-flow i speciallægepraksis samt en stigende interesse for at anvende klinikpersonale.

I DPBO vil vi gerne medvirke til, at:

Kapaciteten til at varetage kerneydelserne i speciallægepraksis øges, endvidere, at faglighed, og et højt kvalitetsniveau, samt troværdighed i behandlingen bibeholdes. Denne udvikling fremmes ved at anvendelse af klinikpersonale under supervision bliver lettere tilgængelig og økonomisk acceptabel.

I den forbindelse har DPBO haft møde med en juridisk ekspert fra Sundhedsstyrelsen (Chefkonsulent cand.jur. Anna Murphy).

Som resumé kan speciallæger juridisk set uddelegere det meste (undtagen underskriften på recepter). Uddelegering sker på speciallægens ansvar.

Når der uddelegeres skal speciallægen sikre sig:

1. at klinikpersonalet har de relevante kvalifikationer
2. at der foreligger klar og entydig skriftlig instruks for de opgaver personalet skal udføre
3. tilsyn med opgavernes udførelse, afhængig af opgavens karakter og personalets kompetence.

Fra overenskomsten (2008: side 32, § 35A, samt protokollat af d. 9/10 2004, side 52) skal det præciseres:

1. ”Speciallægen kan lade klinikpersonale selvstændigt udføre visse undersøgelser og behandlinger, råd og vejledning uden at opgaverne umiddelbart forudgås eller efterfølges af en direkte lægelig kontakt mellem lægen og patienten”.
2. ”sker i alle tilfælde på foranledning af speciallægen, det vil sige efter anmodning fra speciallægen og under supervision af denne”.
3. Formålet er: ”at speciallægenes kapacitet til at varetage kerneydelserne i praksis øges”. ”Det er endvidere en forudsætning at de foretagne undersøgelser og behandlinger ligger indenfor overenskomstens ydelser og de honoreres i givet fald på samme måde som hvis de udføres af speciallægen.” Dvs. det er ikke meningen, at der skal indføres behandlinger /behandlingsmetoder, som speciallægen normalt ikke selv ville varetage, men det er meningen at speciallægen frigøres fra dele af behandlingen, som betyder, at speciallægen kan se flere patienter eller at et behandlingsforløb kan afkortes. Personalet vil altid være under regelmæssige supervision af speciallægen. .
4. Det er en forudsætning, ”at de speciallægelige kerneydelser udføres af speciallægen”. Dvs. at f.eks. diagnosticering, ordination af behandling (medicin og psykoterapi) samt udførelsen af behandlingen af særligt komplicerede patienter udføres af speciallægen selv.

Det skal bemærkes, at overenskomsten begrænser retten til at uddelegere, set i forhold til den gældende lovgivning, idet overenskomsten, modsat lovgivningen, ikke giver mulighed for at uddelegere speciallægelige kerneydelser.

5. ”En konsultation ved klinikpersonale skal af patienten opleves som led i et sammenhængende forløb med høj faglig kvalitet” og ”det er speciallægen der ordinerer indsatsen i forhold til den enkelte patient”. Dette betyder, at speciallægen ser pt. først, stiller diagnose og afgør behandlingsplanen, hvorefter en del af undersøgelses og behandlingsopgaverne kan uddelegeres. Speciallægen vil forsat have løbende kontakt til pt., samt vil holde sig orienteret om undersøgelses- og behandlingsforløbet, hvor det er relevant.
6. ”Det forudsættes at den enkelte praksis udarbejder retningslinjer for klinikpersonalets udførelse af undersøgelser og behandlinger som er omfattet af speciallægeoverenskomsten”. Der bør altid foreligge en detaljeret instruks for det enkelte personalemedlems arbejde, både for hvilke arbejdsopgaver der kan udføres, men også, hvad vedkommende IKKE må.

BESKRIVELSE AF HVILKE YDELSER DER KAN UDDELEGERES TIL KLINIKPERSONALE:

PSYKIATRI:

1.+2. Konsultation (0120+0110) vedrører diagnostik og behandlingsplanlægning: kan kun udføres af speciallægen.

Telefonisk rådgivning af praktiserende læge (0205): vurderes at være en ren speciallægeydelse.

Følgende ydelser kan uddelegeres til relevant klinikpersonale:

- senere konsultation (0130)
- senere udvidet konsultation (0140)
- pårørendekonsultation (0150)
- telefonkonsultation (0201)
- telefonisk koordinering (0203)
- Tolketillæg (2261 +2262)

Psykoterapiydelser kan uddelegeres, såfremt:

1. patienten er diagnosticeret af speciallægen, som har lavet behandlingsplan
2. personalet har relevant sundhedsfaglig og psykoteraeutisk uddannelse og
3. at personalet modtager løbende supervision af speciallægen og at patienten forsat har regelmæssige konsultationer hos speciallægen

Økonomien er ringe for speciallægen, i det den krævede supervision fra speciallægens side jo IKKE honoreres.

BØRNE- OG UNGDOMSPSYKIATRI:

1. konsultation (0110, 0111, 0112) og telefonisk rådgivning til praktiserende læge (0205) kan kun udføres af speciallægen.

Psykoterapi (0131, 0132, 0133 og 0134) kan kun uddelegeres såfremt

1. patienten er diagnosticeret af speciallægen, som har lavet behandlingsplan.
2. personalet har relevant sundhedsfaglig og psykoteraeutisk uddannelse og

3. personalet modtager løbende supervision af speciallægen og at patienten forsat har regelmæssige konsultationer hos speciallægen

Såfremt disse ydelser anvendes ved psykoedukation, rådgivning, observation el.lign. kan de uddelegeres som beskrevet.

På DBPO's vegne

Eva Christensen, Næstformand (børnepsykiatri)

Jette LaBianca Næstformand (voksenpsykiatri)

Jens M Svendsen, bestyrelsesmedlem